

skræmmekampagnen allerede nu. Det er rimelig hysterisk.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er i den ejendommelige situation, at jeg næsten er enig med den forrige taler. Jeg synes også, at fru Charlotte Antonsen nærmede sig skræmmekampagnen med hastige skridt, og det er der egentlig ikke nogen grund til.

Fru Charlotte Antonsen sagde, at ingen kan vide, hvor kronen er henne om tre uger. Nej, det er fuldstændig rigtigt, men der er jo heller ingen, der kan vide, hvor euroen er henne. Vi kan jo ikke vide, hvordan det kommer til at gå. Det kan jo også være, at det bliver et humpende, vankelmodigt, usikkert samarbejde præget af forfærdelig dårlige politiske beslutninger, som giver sig udslag i svingende økonomiske forhold og alle mulige andre ting. Man skal da ikke foregøgle befolkningen en sikkerhed i euroen, som ikke kan garanteres.

Venstres ordfører sagde: Lad os få en åben debat. Ja, men så lad os få en åben debat om, at livet er usikkert. Det er usikkert, hvor kronen er om tre uger, men det er altså også usikkert, hvor euroen er. Jeg synes ærlig talt, at fru Charlotte Antonsen skylder tilhørerne her og også os andre lige at give den lille, lille plads til tvivlen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg synes, det er vigtigt, at man har øjnene åbne for den begivenhed, der indtræffer. Jeg synes ikke, at den nye situation, vi har den 1. januar, har været særlig meget diskuteret i offentligheden. Og det er det budskab, jeg synes har været vigtigt at få frem, så vi ikke bagefter får at vide, at politikerne sagde ingenting. Vi sagde bare, at der var indgået en aftale med Centralbanken, og så var den hellige grav vel forvaret. Det føler jeg ikke er situationen.

Her vil jeg så også godt sige, at der selvfølgelig da er usikkerhed ved livet – det kan jeg jo ikke være uenig med fru Elisabeth Arnold i – men noget af det, der er vurderingen af den internationale valutakrise også fra regeringens side, er jo, at netop fordi man har eurosamarbejdet i Europa, er vi sluppet relativt billigt i forhold til den asiatiske krise osv. Så selv regeringen må give mig ret i, at der er større stabilitet inden for euroen end uden for euroen. Det hørte jeg altså også de to ministre sige i starten af debatten her i dag.

Hr. Thulesen Dahl spørger, om Venstre vil have afskaffet kronen til fordel for D-marken. Det er altså et ejendommeligt spørgsmål. Det, der er forskellen, er naturligvis, at hvis vi efter en folkeafstemning siger ja til at gå ind i ØMU'en, så sidder vi med i Den Europæiske Centralbank. Det vil sige, at vi i modsætning til, hvad vi har haft i mange, mange år, faktisk får direkte indflydelse på den danske rentepolitik. I dag er det jo sådan, at hvis man hæver eller sænker renten i Bundesbank, ja, så gør vi jo det samme enten et kvarter eller tyve minutter efter; men hvis vi siger ja, så kommer vi med om bord, og jeg tror ikke, at tyskerne ville have ladet os komme med om bord, selv om vi havde indført D-marken her i landet.

Hr. Kim Behnke skælder ud over, at der er mange socialistiske regeringer, og det må jeg sige er jeg faktisk enig med hr. Kim Behnke i. Der er alt for mange af dem. Jeg vil gøre min indsats for at vælte den, jeg er i nærheden af, og så vil jeg håbe, at tilsvarende partifæller ud over Europa vil gøre det samme. Men det, der er væsentligt i det, som hr. Kim Behnke opregner som et skræmmeeksempel, er, at Centralbanken – det er meget vigtigt for Venstre – er uafhængig af det politiske, at man netop i Centralbanken lidt ligesom i den danske centralbank skal forsøge at sikre en stabil økonomisk udvikling, og at man altså ikke skal lade sig kysse, når en socialdemokratisk finansminister fra Tyskland begynder at true med det ene og det andet. Det synes vi er meget vigtigt i den måde, man har skruet ØMU'en sammen på, og det kan så måske tage lidt af luften ud af de her 13 socialistiske regeringer.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg synes simpelt hen, at fru Charlotte Antonsen kom med to modsatrettede argumenter. Det ene var, at hvis Danmark kommer med i Centralbanken, så har vi en direkte politisk indflydelse på den danske rente. Og i næste åndedrag siger fru Charlotte Antonsen, at det stærke ved Centralbanken er, at den er fuldstændig uafhængig af politisk indflydelse.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad det er for en indflydelse, Danmark vinder ved at sidde med ved et bord, hvor det er fastlagt, hvad politikken er. Hvor er den danske indflydelse henne i det? Der er da langt større indflydelse ved at stå uden for og så selv have mulighed for at beslutte, om man vil følge den eller ikke